

Sygn. akt VIII U 3259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zofia Kubalska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2018 roku w L.

sprawy I. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty

na skutek odwołania I. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 września 2016 roku nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 3259/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 12 września 2016 roku odmówił I. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy argumentując, że orzeczeniem z dnia 30 sierpnia 2016 roku komisja lekarska uznała, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (decyzja k 26 akt ZUS).

I. J. złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Z treści uzasadnienia wynika, że w ocenie wnioskodawczyni organ rentowy nie uwzględnił wszystkich chorób i dolegliwości, na które cierpi (odwołanie k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

I. J., urodzona dnia (...), w dniu 11 lipca 2016 roku złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4 a.s.).

Lekarz orzecznik ZUS w dniu 1 sierpnia 2016 roku ustalił, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 30 września 2018 roku (orzeczenie k. 17 akt ZUS).

Główny Lekarz Orzecznik zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia, w związku z czym sprawa została skierowana do komisji lekarskiej. Komisja orzeczeniem z dnia 30 sierpnia 2016 roku uznała, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k. 18, orzeczenie k. 19 akt ZUS).

Zaskarżoną decyzją z dnia 12 września 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty (decyzja k. 26 akt ZUS).

I. J. cierpi na(...) w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy (opinia k. 13 a.s.)

Wnioskodawczyni cierpi na dolegliwości(...) nie powodują pozbawienia możliwości wykonywania średniociężkich i lekkich prac fizycznych (opinia k. 33-34 a.s.).

Stopień zaawansowania schorzenia wnioskodawczyni w postaci (...), także nie sprowadzają na nią niezdolności do pracy (opinia k. 33-34 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów, w tym opinii biegłych sądowych.

Dokumenty znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych organu rentowego zostały uznane w pełni za wiarygodne. Nie były kwestionowane przez strony, a okoliczności w nich stwierdzone nie były sporne w niniejszej sprawie.

Dowody z opinii biegłych sądowych lekarzy zostały uznane w całości za wiarygodne. M. O. w opinii z dnia 13 grudnia 2016 roku uznał, że obecny stadium zaawansowania choroby (...) nie powoduje niezdolności do pracy i może być leczone farmakologicznie (k. 13 a.s.). Taki sam wniosek zawarł w swojej opinii z dnia 10 kwietnia 2017 roku biegły ortopeda M. G. oraz chirurg M. C.. Obaj zgodnie stwierdzili, że stopień zaawansowania jej schorzeń nie powoduje niezdolności do pracy (k. 33-34 a.s.).

Do powyższych opinii żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń. Wnioskodawczyni wyjaśniła dodatkowo, że nie posiada innych dokumentów dotyczących leczenia poza tymi, które zostały złożone do akt i były przedmiotem opinii biegłych (k. 57v a.s.).

W ocenie Sądu obie opinie w pełni zasługują na obdarzenie wiarą. Zostały wydane przez lekarzy posiadających kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawczyni. Opinie są rzetelne, wyczerpujące i pozbawione sprzeczności. Mają wyczerpujący charakter i w pełni obrazują stan zdrowia wnioskodawczyni. Jednocześnie zawierają przekonujące uzasadnienie, które nie zostało zakwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 887, tekst jedn. ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Artykuł 58 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok – jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Ustęp 2 przepisu stanowi, że okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, a całkowicie osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

W niniejszej sprawie kwestią sporną było ustalenie, czy stan zdrowia wnioskodawczyni sprowadza na nią niezdolność do pracy. W celu ustalenia tej okoliczności Sąd oparł się na opinii biegłych z zakresu medycyny, którzy dokonali przedmiotowej oceny. Zgodnie z art. 278 § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd może wezwać biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Taki wypadek ma miejsce w szczególności przy rozstrzyganiu okoliczności niezdolności do pracy, gdzie opinia dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

W toku postępowania biegli sądowi lekarze z zakresu kardiologii M. O., ortopedii M. G. oraz chirurg M. C. zgodnie wskazali, że stan zdrowia I. J. nie sprowadza na nią niezdolności do pracy w jakimkolwiek stopniu. Opinie wydane w sprawie nie budziły zastrzeżeń Sądu, a ponadto nie były kwestionowane przez strony. Biorąc to pod uwagę Sąd uznał, że zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa, a odwołanie należało oddalić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Lublinie na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.